

Þegar Strandarkirkja var
endurbyggð.
Stutt frásaga.
2 blöð.

43.

Þegar Strandarkirkja var
endurbyggð.
Stutt frásaga.
2 blöð.

43.

Þannig var það til er Sigfríður Þrudmundsson, fadur sína Eggerts, var að tala kirkjuna
í Strönd í Selvozi og hafði í ógáti gjört alla lífana of stöngu, að sökum
presturinn sem þar var svo þorv. Helgasar stóð að fara að senda menn
og hafa til ~~þess~~ Eyjarbátka - 6-8 ill. lína langur og vandað vey - til að
kaupa nýjan kirkju vid þar, vandað hann reiknað vester med sjávar-
ströndinni og fimmur hann þá langh og djúpt frá reiki í Strandarflövi
og naði það í alla ⁱⁿⁿ vinda kirkjunnar

1848. 130 ár

Dr. Þorv. sál. Þrudmundsson prestur í Strönd í Selvozi lét tala kirkjuna nál. 1848 og hafði
hinn þá stöðid um 130 ár. Fékk hann Sigfríður sínum Þrudmundsson í Eyjarbátka
(födur er Eggerts, sem dó 1808) til þessa, ~~er Sigfríður hafði orðid það á að tegla grindina~~
~~til þannig að allar bitar og langbænd voru of stöngu. Það er presturinn hann í~~
kirkjustadinn til þess að vera indotadður er grindin vörri reist, hann það í ljós að Sigfríður
hafði orðid það í að tegla grinda til þannig, að bitar allar og langbænd voru of stöngu.
Þrudmundsson vandað stöngu um allur kirkju vidminnum, var eydi lajður og augu gæta til
í stöðunum. Hann náð þá þá þegar að senda menn og besta til Eyjarbátka - 6-8 lína langur
og iður veyur - og kaupa þar tinnu til kirkjubyggjarinnar í stad þess sem eydi laj var. En
aður hann elugi heim, vandað hann reiknað vester med sjónum. Hann lét velja þeim nýj,
þudindar reiki þá er að noma land í Strandarflövi. Hann lét velja þeim nýj,
saga það vidur og naði það til kirkjubyggjarinnar og noma til. Þrudmundsson Strandar.
kirkja þá sem optar haggadrið

6

enda voru all stípin mottladir og undir að létta niðr í síni áttu
en leup var. Sjávarstöndin í Þrófu botni og laupinu með Skidi,
var ^{ein samfeld} ~~stípt~~ og slitalaus físta kvinn, sem all fell í hlið Hafnar-
bána ^{þeirra en fóstirn átti} fyrir góðar viðtöku eftir allar krakningarnar. En þar
voru og margir þurra leidar menn, sem engu síður en hann, gjördu
sitt til að krakningarmönnum vegni: vet um nóttina, svo og allir hinni
morgun formenn og hásetar áttu ~~þá~~ ver leidarman gísta: Allt fadar var
fult af aðkomu mönnum og þóttu þeir sér helju heimtir.

3. Áttu 13. júlí 1901, voru voða gjörðarmenn úd voðavinnu austur í Þróf dal;
gáttu þeir hvortki hannid sig ní haldid gjöldum sínum niðri, fyrir austan-
sterkvíðri og steygjarregni. Áttu sömnu mundin var högur sölparvinnur og
sólarkítu vestur í Þrófáttu höfu. Þar veltu þó sjörum svo hátt á land upp,
að manna völd úþ bót, heimsan frá lövnum, sundur yfir líund, til þess að
ljarga lívnum, sem völd höfu í bót fram í nesinu um daginn. Húla
hefir völd sjaldan ségt kembo kvítari hærur ní stórkvæ herra. Fallti en
þó og átt var Öðddum Þróf fallandi sjóvi, sem í samfeldu falli náðu
alla lív summan frá Sjóttu og laupinu fyrir Þrófu botni og er slíkt sjald-
göf sjón í sumardagi og í blíðalaginu. Langvarandi rosa tíð lagdi í
Hjólfalli, að vanda, er slíkt hvort níð veldrætti. Þó og fjórhvöldin.